

РЕШЕНИЕ

№ 6880

гр. София, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 05.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **4029** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следв. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 10, ал. 6 от Закона за семейните помощи за деца /ЗСПД/.

Образувано е по жалба на Т. Д. В., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, офис 1, срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-М/912/02.03.2023 г. на директора на дирекция“Социално подпомагане“ – М., потвърдена с Решение № 22-РД-06-0041/05.04.2023г. на директора на РДСП – С. – град.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Твърди се, че помощта е следвало да бъде отпусната от първото число на месеца, през който детето е преосвидетелствано. В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител моли жалбата да бъде уважена. Претендира адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Ответникът - Директорът на Дирекция „Социално подпомагане“-М. – чрез процесуалния си представител, в представен по делото писмен отговор, моли жалбата бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление с вх. № ЗСПД/ДСМ/8054/16.11.2022 г. Т. Д. В. е поискала отпускането на месечна помощ за отглеждането на дете с трайно увреждане по чл. 8д от ЗСПД.

При извършена служебна проверка в ДСП-М. е установено, че за детето М. П. М. има

издадено ЕР на ТЕЛК № 90360/20.10.2022 г., съгласно което му е определена 60 % вид и степен на увреждане без чужда помощ.

Със Заповед № ЗСПД/Д-С-М/8054/23.11.2022 г. на директора на ДСП-М. е отпусната помощ по чл. 8д, ал. 1 от ЗСПД на Т. Д. В. в размер на 350 лв. за периода от 01.11.2022 г. до 31.10.2024 г.

На 28.02.2023 г. Т. Д. В. е подала ново Заявление с вх. № ЗСПД/Д-С-М/912/28.02.2023 г. за отпускане на месечна помощ по чл. 8д, ал. 1 от ЗСПД. В заявлението е посочено, че детето е преосвидетелствано, като с ЕР на НЕЛК № 90341/15.02.2023 г. му е определена 90 % вид и степен на увреждане с чужда помощ с пожизнен срок.

Издадена е заповед № ЗСПД/Д-С-М/8054/02.03.2023 г. на директора на ДСП-М., с която считано от 01.02.2023 г. е прекратена отпуснатата със Заповед № ЗСПД/Д-С-М/8054/23.11.2022 г. на директора на ДСП-М. помощ по чл. 8д, ал. 1 от ЗСПД в размер на 350 лв. за периода от 01.11.2022 г. до 31.10.2024 г.

По подаденото на 02.03.2023 г. ново заявление-декларация от Т. Д. В. е издадена Заповед № ЗСПД/Д-С-М/612/02.03.2023 г. на директора на ДСП-М., с която на жалбоподателката е отпусната месечна помощ по чл. 8д, ал. 1 от ЗСПД, считано от 01.02.2023 г. в размер на 930 лв.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя са ангажирани допълнително писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – Директорът на ДСП-М., съгласно чл. 10, ал. 4 от ЗСПД. Същата отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ.

В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което съдът приема, че не са налице пороци, водещи до нищожност на процесната заповед.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Спорен по делото е началният момент от който следва да бъде отпусната поисканата от жалбоподателката месечна помощ за отглеждане на дете по чл. 8д, ал. 1 от ЗСПД.

Съгласно чл. 8д, ал. 1 от ЗСПД, месечни помощи за отглеждане на дете с трайно увреждане до 18-годишна възраст и до завършване на средното образование, но не по-късно от 20-годишна възраст, се предоставят на родители (осиновители), когато отглеждат деца с трайни увреждания, независимо от доходите на семейството, при условие че детето живее постоянно в страната и не е настанено за отглеждане извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето.

Съгласно чл. 8д, ал. 7 от ЗСПД, месечните помощи по ал. 1 и 2 се отпускат от началото на месеца, през който е подадено заявлението-декларация, до изтичането на срока, определен в експертното решение на ТЕЛК/НЕЛК.

Според чл.24б, ал. 4 от ППЗСП, в случаите на преосвидетелстване на дете с трайно увреждане месечните помощи се отпускат от първо число на месеца, през който е

отпаднало основанието за отпускането им, но не повече от една година назад, считано от месеца на подаване на заявлението декларация, при условие, че няма промяна във вида и степента на трайното увреждане или в степента на трайно намалената работоспособност, които да водят до отпадане на правото, когато заявлението декларация е подадено в тримесечен срок от датата на издаване на новото експертно решение на ТЕЛК/НЕЛК. Размерът на помощта за периода преди подаването на заявлението декларация се определя по реда на чл. 8д, ал. 3 от ЗСПД.

В чл. 26б, ал. 6 от ППЗСПД е посочено, че когато преосвидетелстването на детето е извършено със закъснение и закъснението не е по вина на родителите или на лицата, които полагат грижи за детето, месечната помощ се предоставя по реда на, ал. 4.

Между страните не е спорно, че М. П. М. е дете с трайно увреждане. От събраните в хода на административното производство доказателства се установява, че М. П. М. е бил освидетелстван с ЕР на ТЕЛК № 90360/20.10.2022 г., като му е определена ТНР 60 % за общо заболяване. Това решение е отменено с Решение № 90341/15.02.2023 г. на НЕЛК, с което на детето е определена 90 % ТНР за същото общо заболяване.

Т. Д. В. се е възползвала своевременно от възможността да поиска помощ за отглеждане на дете по чл. 8д, ал 1 от ЗСПД, като е подала първоначално заявление, а в следствие и второ такова, след издаването на решение от НЕЛК, с което е определен по-висок процент инвалидност на детето. Същата няма вина за неправилната преценка, извършена от ТЕЛК в издаденото ЕР на ТЕЛК № 90360/20.10.2022 г., поради което следва да бъде приложен чл. чл. 24б, ал. 6 от ТЕЛК и на основание чл. 24б, ал. 4 от ППЗСПД помощта по чл. 8д, ал. 1 от ЗСПД да бъде отпусната от 01.10.2022 г.

Безспорно е, че М. П. М. е дете с трайно увреждане, което е било преосвидетелствано и няма промяна във вида и степента на увреждане, която да води до отпадане на правото на месечна помощ, а напротив от оценка на В. 60 % без чужда помощ е определена на В. 90% с чужда помощ. Датата, от която е определена В. 90% с чужда помощ за целите на получаване на месечна помощ за дете с увреждане, е 20.10.2022 г., когато е издадено решението на ТЕЛК. Отпуснатата помощ се дължи на основание чл.24б, ал. 4 от ППЗСП за период с начална дата 01.10.2022 г. в размер на 930 лева, съгласно Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г.

Неправилно в оспореното решение е направен извод, че не е налице отпадане на основанието за отпускането на помощта, поради което същата се дължи считано от 01.02.2023 г. Основанието за първоначалното отпускане на месечна помощ за отглеждане на дете по чл. 8д, ал. 1 от ЗСПД е решението на ТЕЛК от 20.10.2022 г., с което е определена 60 % вид и степен на увреждане без чужда помощ на М. П. М.. След отмяната на това решение на ТЕЛК, е било налице ново основание за отпускане на месечна помощ за отглеждане на дете по чл. 8д, ал. 1от ЗСПД, тъй като на детето с ЕР на НЕЛК от 15.02.2023 г. е била определена В. 90% с чужда помощ. Видно от оспорената заповед, със същата е отпусната месечна помощ в по-висок от първоначално определения размер, а именно 930 лв. След като са налице основания за промяна в размера на месечната помощ, то следва да се приеме, че са били налице предпоставките за приложение на чл. 24б, ал. 1 от ППЗСПД и определяне на начална дата на отпускане на месечната помощ – 01.10.2022 г., тъй като е налице ново основание за отпускане на помощта, съответно отпадане на първоначалното основание, възникнало на датата на издаване на отмененото ЕР на ТЕЛК – 20.10.2022 г.

С оглед изложеното оспорената заповед е незаконосъобразна и следва да бъде отменена, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне по подаденото от Т. Д. В. Заявление с вх. № ЗСПД/Д-С-М/912/28.02.2023 г. при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя се дължат разноски. По делото е приложен договор за правна защита и съдействие, от който е видно, че процесуалното представителство е осъществено на основание чл. 38, ал. 1 от Закона за адвокатурата. Член 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата предвижда, че в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата и осъжда другата страна да го заплати. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на адв. И. следва да бъде определено адвокатско възнаграждение в размер на 500.00 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Т. Д. В., Заповед № ЗСПД/Д-С-М/912/02.03.2023 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – М., потвърдена с Решение № 22-РД-06-0041/05.04.2023г. на директора на РДСП – С. – град.

ВРЪЩА преписката на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - М. за ново произнасяне по подаденото от Т. Д. В. Заявление с вх. № ЗСПД/Д-С-М/912/28.02.2023 г. при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Дирекция „Социално подпомагане“ - М. да заплати на И. М. И. САК, с личен № [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 2, офис 11, сумата от 500.00 лв. /петстотин лева/, представляваща адвокатско възнаграждение, определено на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: